

АНСАМБЛ НАРОДНИХ ИГАРА И ПЕСАМА
„БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“
РУМА

35 година са вама
(1969-2004)

Рума, фебруар 2006.

**35 ГОДИНА СА
ВАМА**

„Коло, коло
Наоколо,
Виловито
Плаховито,
Наплетено,
Навезено,
Окићено,
Зачињено –
Брже, браћо, амо, амо,
Да се скупа поиграмо!“

Бранко Радичевић: из њоеме „Бачки расџанак“

О БРАНКУ РАДИЧЕВИЋУ

„Алексије (посрбљено Бранко) Радичевић родио се у Броду у Славонији 15. марта 1824. године, а умро у Бечу 18. јунија 1853. године. Оцу је његовом име Тодор, рођен у Новом Саду 27. децембра 1801. године, а матери Ружа, рођена Мијајловић из Вуковара, која се 4. фебруарија 1802. родила, а умрла 1. априла 1833. године. Бранко је свршио српске школе у Земуну 1830, 1831. и 1832, а немцке опет ту 1833, 1834. и 1835. године.

Шест је латинских школа у Сремским Карловцима 1836. до 1841. године слушао, филозофију је у Темишвару 1843. и 1844. свршио. Права је немцка у Бечу три године учио, четврту годину не сврши, много настави ту медицине, и у трећој години медицине ту 18. јунија 1853. године од јектике умре...

И тако се по свим школама добро учио. Паметствовање је имао особито јако, и све је лако могао схватити.

Нарави је био веселе. Косу је имао више смеђу него плаву, и лице дугуљасто. Жеља је његова увек била да после свршених наука путује, особито је желио да Косово поље види. Он би говорио: „Ја желим епос писати, али пре нећу ни словца написати докле Косово не видим, Косово на којем је српска слава изгубљена, а сужањство настало.“ „Грађу имам“, велаше, „готову; јер српски епос мора тако исто бити као и грчки, у њему ће сви наши обичаји уплетени бити.“ Но Бог не допусти да то доживи.“

Тодор Радичевић (отац Бранка Радичевића) „Има људи који нити заузимају високо место у друштву, нити одударају нарочитим способностима, али **имају неку унутрашњу снагу**, која нема потребе да се објављује нарочитим подвизима али **која живи, носи их, и дејствује на свакога с ким се сретну.**“ Ове речи Иве Андрића одражавају мој доживљај АНИП-а, а посебно извођачког Ансамбла и њиховог садашњег уметничког

руководиоца. Када сам дошла на место председника УО Друштва, знала сам да предстоји „ходање по трњу“, али знала сам, осетила сам да **те, до тада мени непознате девојке и момци, могу СВЕ, само ако будемо веровали у њих.**

Слађана

*Када неко усїе да за само две недеље сїреми зодишњи концертї, а да претїходно барем шестї месеци није имао ни једну пробу, то може да значи само једно – присустїво одромног поштенцијала и снаге у АНИП-у. Њихов сїрах и према пред, по мом мишљењу, судбоносни зодишњи концертї 2004. зодине, а поштом њихов осмех, радостї и одушевљење због поновног присустїва на „даскама које животи значе“, њихове сузе због расшанка са својим најсїтаријим чланом, чика Бранком Михаїем, мој су незабораван доживљај. Чини ми се да ми ни један следећи концертї, без обзира на његов бољи уметнички квалитетї, неће бити тако драг и мио као овај, када сам схватила колико снаге и љубави постоји у њиховом друшарству и њиховој народној игри и песми. **Ја, као човек, из свег срца верујем у њих и у њихове уметничке руководиоце.***

И да, како сам цитирала на почетку Андрића, сада и завршим његовим речима које упућујем свим члановима АНИП-а: „И поред привидне изломљености и нереди, све је повезано и складно“.

*Ваш председник Управног одбора
Прим. мр. сци. мед. Јадранка Равић*

„Једна од најважнијих ствари које оплемењују и испуњавају човека треба да буде поштовање и неговање својих традиција и корена. Најплеменитији начин очувања и неговања те баштине остварује се кроз аматерска Друштва у којим се окупљају претежно млади, али и сви они који носе у себи љубав ове врсте.

Од Другог светског рата па до 1969. године у Руми су се у више наврата оснивала аматерска Друштва, али су као по правилу увек била кратког даха. Поменуће године (1969.) окупила се група младих ентузијаста на челу са Ђорђејем Продановићем и Лазаром Теофиловићем у Омладинској организацији IV месне заједнице и започела рад на пољу фолклора и музике. Овај рад бива запажен и долази до идеје да се оснује КУД на нивоу Општине. Улогу оснивача прихвата КПЗ СО Рума и одређује Иницијативни одбор са задатком да спроведе у дело поменуту идеју. У јесен 1969. године донета је одлука о формирању КУД „Бранко Радичевић“ – Рума. За председника Друштва и првог Управног одбора одређује се Лазар Теофиловић, а за чланове Одбора Никола Дробац, Мирко Вуков, Стеван Оришек и Иван Косјер. Ови људи се задужују да окупе чланство за балетску, фолклорну и музичку секцију и ангажују стручњаке из ових области, како би се обезбедио прави ниво за рад у овим областима. За балет и фолклор ангажована је солисткиња балета Српског народног позоришта из Новог Сада Маргита Братоножић, а за њеног асистента за фолклор Бранкица Ђокић. На музичком пољу прво се кренуло са оснивањем тамбурашког оркестра за чији рад се ангажује Исидор Хаднађев, музички уредник Радио Новог Сада и његов асистент Јовица Јовановић, примаш у тамбурашком оркестру Радио Новог Сада. На почетку највише пажње је посвећено стручном раду и постављању што квалитетније основе из поменутих области, након пар месеци почело је јавно наступање по месним заједницама, привредним организацијама и околним селима.

У периоду од 1969. до 1973. године Друштво наступа као једна од делатности у оквиру КПЗ и наступа се на Фестивалу музичких друштава са три сплета игара: сплет игара из Срема у кореографији Олге Скворан и стручно руководство Вере Ристић; Банатске народне игре у кореографији Добривоја Путника и народне игре из Славоније и Посавине у кореографији „Кљаце“ из „Кола“ – Београд. Музику за тамбурашки оркестар из ових области оркестрирао Сава Вукосављевић, диригент тамбурашког оркестра Радио Новог Сада. Како је тамбурашки оркестар стасао и за самосталне наступе анагажован је Жарко Шкорић за диригента, а Бошко Богичевић за стручног руководиоца. Након неколико месеци рада Жарко Шкорић одлази и оркестар преузима Бошко Богичевић. Први корепетитор фолклора био је Никола Папишта, а потом долази Миливој Зорић око којег се спонтано формира народни оркестар, који ће омогућити и неговање фолклорних традиција и шире од Војводине. У овом периоду почиње са радом и дечја фолклорна група, чији стручни руководиоца је била Бранкица Ђокић. 12. 08. 1973. године ванредна скупштина доноси једногласну одлуку да се КУД „Бранко Радичевић“ – Рума званично оснива и у смислу конституисања по закону као правно лице има уписати у регистар Удружења. Председник Радног председништва био је Радован Суба, а за спровођење одлуке овлашћује се председник Друштва Лазар Теофиловић. “

*Теофиловић Лазар,
први председник КУД-а „Бранко Радичевић“ Рума*

Слика 3. једна од првих генерација фолклорног ансамбла КУД-а у шойској ношњи

Део мушког ансамбла КУД-а у влашкој ношњи

Културно-уметничко друштво „Бранко Радичевић“ из Руме основано је у фебруару 1969. године. На почетку рада у његовим секцијама окупило се преко стотину младих жељних игре, песме и свирања. Данас, када обележавамо тридесетпетогодишњи јубилеј Друштва, можемо слободно рећи да оно, по постигнутим резултатима, спада у ред познатијих музичких састава у Војводини, па и у Србији.

Најмасовнија секција КУД-а, фолклорна, временом је прерасла у Ансамбл народних игара и песама. Свој уметнички програм Ансамбл је

од почетка темељио на основним начелима сценског аматеризма, васпитаном у играчко-фолклорном оспособљавању, као и неговању аутентичног војвођанског фолклора, као и фолклора из крајева некадашње државе.

Све кореографије се заснивају на народним обичајима, изворној песми и музици нашег фолклорног подручја.

Слика 5. „Игре из Буковице“, настајућ на зонској смојри, айрил 1988.

Слика 7. „Игре са Баније“, 25 година КУД-а „Бранко Рагичевић“

Слика 6. „Сремска свадба“, у амбијенту сремске сеоске куће у Руми

Од признања и достигнућа овог Ансамбла треба посебно истаћи:

- 4 златне, 10 сребрних и 4 бронзане плакете на Фестивалима музичких друштава Војводине;
- специјалне награде за најбољу музичку пратњу, најаутентичнији костим, најбољег вокалног солисту, најбољу музичку пратњу, најбоље инструменталне солисте, награду публике;
- плакету Савеза аматера Србије и пласман међу четири најбоља фолклорна ансамбла Републике Србије, као и специјална награда на истом фестивалу за најбољу нову кореографију.

Слика 8. „Игре из Буковице“, прво место на 4. смољри фолклорних ансамбала Србије, Крагујевац, 1989.

Од важнијих наступа овог Ансамбла, посебно се издвајају учешћа на:

- Фестивалу младих Србије у Књажевцу 1989. године,
- Балканском фестивалу фолклора „Охрид“ 1990. године,
- Шестом републичком фестивалу фолклорних ансамбала Србије – Крагујевац 1991. године и
- Међународном фестивалу фолклора у Хадбергу – Аустрија 1992. године,
- Фестивалу „Бели Нарцис“ у Бад Аусе – Аустрија 1992. године,
- Шестом републичком фестивалу фолклорних ансамбала Србије – Крагујевац 1991. године и
- Међународном фестивалу фолклора „Вршачки венац“ 1994. године.

„Жетелачки обичаји спрема“, балкански фестивал, Охрид, јули 1990.

„Игре из Истје“, фестивал у Хартиберџу, Аустрија, мај 1991

Дечје групе овог Ансамбла су све време озбиљно радиле, што је у више наврата резултирало пласманом на Дечјем покрајинском фестивалу у Сомбору и Новом Бечеју.

Остале музичке секције АНИП-а и то Народни оркестар и група певача, успешно су деловали све време као музичка пратња и подлога играчком делу Ансамбла или самостално. Ансамбл је током 35 година постојања имао бројне, запажене наступе и турнеје у земљи и иностранству. Гостовали су у Пољској, Мађарској, Немачкој, Аустрији, Италији, Румунији, Тунису, Македонији, Словенији, Хрватској, Босни и Херцеговини.

Турнеја у Пољску, 1987.

Турнеја у Италију, јули 1995., фолклорни ансамбл и народни оркестар КУД

Турнеја у Италију, јули 1995., фолклорни ансамбл и народни оркестар КУД-а

Турнеја у Румунију, 2000.

Турнеја у Тунис, новембар 2002.

Турнеја у Тунис, новембар 2002.

Последице бомбардовања наше земље и тешка ситуација у друштву одразиле су се и на даљи рад Ансамбла. Одвајање тамбурашког оркестра из КУД-а додатно отежава његов рад. Након тог периода долазе тешка времена за Фолклорни ансамбл и он постепено посустаје са радом, па чак не излази ни на Фестивал музичких друштава Војводине који се традиционално одржава у Руми.

У јуну 2004. године Ансамбл престаје са одржавањем проба и готово цео извођачки састав већ губи наду да ће опстати и наставити са радом. На иницијативу једног дела УО, у Руми се 27. 11. 2004. одржава ванредна Скупштина КУД „Бранко Радичевић“ на којој је усвојен нови Статут по коме коначно и званично ово друштво добија свој назив, и уместо Културно-уметничко друштво, оно постаје Ансамбл народних игара и песама. Донета је одлука о именовану новог састава УО (из старог сазива остају Радослав Томашевић, Славица Ступар и Јадранка Равић), формирају се нове секције и школа фолклора АНИП-а, доноси се план о омасовљавању чланства и план о упису у школу фолклора. Уместо дотадашњег председника УО Горана Совиља именована је Прим. Мр. сци. мед. Јадранка Равић. Иако је извођачки састав имао прекид од 6 месеци у свом раду, на ванредној Скупштини КУД-а донета је одлука о одржавању годишњег концерта 2004. Ово је била прекретница у раду Друштва јер је, због евентуалног неодржавања традиционалног годишњег концерта, постојала опасност да оно престане са радом баш у години када се навршавало 35 година његовог постојања. Годишњи концерт је припремљен за свега две недеље и одржан је децембра 2004. године.

Након овог концерта УО је донео одлуку да дотадашњи уметнички руководиоци извођачког састава Милорад Ђорковић и некадашњи члан друштва Борислав Бирач дају предлог будућег програма рада и развоја АНИП-а, на основу кога би УО именовано Шефа ансамбла. Овај предлог је поднео само Борислав Бирач који је потом и именован на ову функцију и који је са Ансамблом почео да ради од јануара 2005. године.

**СЛИКЕ СА ГОДИШЊЕГ КОНЦЕРТА АНИП-а
децембар 2004.**

*„Силетї дечијих иџара“, дечији извођачки састав,
кореограф и уметнички руководицац Светлана Стојановић*

*„Песме из Србије“, припремна група,
уметнички руководицац Горан Совић*

*„Игре из Лесковица“, извођачки састав,
уметнички руководицац Милорад Ђорковић*

*„Игре из Пиротића“, извођачки састав,
уметнички руководицац Милорад Ђорковић*

*„Игре из Јасенице“, извођачки састав АНИП-а,
уметнички руководицац Милорад Ђорковић*

*„Игре из Левча“, извођачки састав АНИП-а,
уметнички руководицац Милорад Ђорковић*

Завршна сцена ђодишњеђ концерта, децембар 2004

Одмах након именованја, нови шеф Ансамбла Борислав Бирач, именује своје сараднике: шефа Народног оркестра Зорана Богдановића, уметничке руководиоце децјих група Светлану Стојановић и Браниславу Шарац као и уметничког руководиоца припремне групе, вокалног педагога и свог заменика Наташу Томић.

Током наредног периода, због именованја нових уметничких руководилаца, мењан је и састав Управног одбора, тако да данас њега чине: председник Прим. Мр. сци. мед. Јадранка Равић, заменик председника Славица Ступар, чланови Мр Радослав Томашевић, Марија Вукајловић-Јанковић, Александра Сировица, Горан Недић и Ненад Ђетвај.

Од тада АНИП, уз подршку свих структура свога града, почиње са веома озбиљним радом. У време одржавања концерта 2004. године АНИП је имао 70 чланова, а данас их је 170.

АНИП ДАНАС...

Уметнички руководица Бранислава Шарац, корейтићтор Слободан Елбет
џорџи рег: Јовановић Емилија, Молчиловић Најаша, Дамјановић Ивана,
Пејић Тајјана, Раџивојевић Јована, Трбојевић Сања, Таневић Тијана, Устић Срећен,
Ивошевић Јелена, Гранолић Нађа, Мркић Сања, Оџеновић Сара, Ајковић
Дороџеја, Пејић Жељана, Гајевић Милица; доњи рег: Белић Јелена, Панџић Ања,
Живановић Исидора, Војновић Зорана, Јовановић Исидора, Стојановић Никола,
Панић Ана, Орловић Јелена, Бејић Драгана, Цреџуља Ана, Груџић Милена, Свирачевић
Николина; иџод свих: Васић Марко и Миџин Милош.

Уметнички руководица Бранислава Шарац, корейтићтор Слободан Елбет
џорџи рег: Пејтровић Сара, Миџић Марија, Ђенановић Исидора, Марковић Јована,
Шакоџић Драгана, Цејевић Александра, Коларић Тања, Стојановић Тамара,
Ковачевић Јелена, Ђенановић Александра, Класарић Анџријана, Јовић Тијана, Стојар
Драгана, Стојаковић Александра; доњи рег: Илић Слободанка, Боџдановић Милица,
Маринковић Теодора, Бенчић Ивана, Добросављевић Исидора, Ђокановић Слађана,
Миџровић Зорица, Илић Николина, Савић Александра, Видовић Милица, Милошевић
Милица, Раковић Јована, Вукадиновић Тамара; иџод свих: Бириџи Немања.

*Уметнички руководица Свeтлана Стoјановић, корeјeтeттићoр Слoбoдан Елбeтћ
 жoрњи рeд: Пoјoвић Јeлeнa, Јaнкoвић Никoлинa, Кaтћић Нaјтaшa, Цeрoвaц Aнђeлa,
 Пaвкoвић Јeлeнa, Фридмaн Дyђa, Дoдoш Срђaн, Цaрaн Тaјтјaнa, Крњeтћa Aнa,
 Никoлић Мaтћea, Бaњaц Мaлинa, Oђњeнoвић Дaнијeл; дoњи рeд: Вyчкoвић Милaнa,
 Грoздaнић Aлeксaндрa, Скaкaвaц Брaнислaвa, Јaкимoвски Мaријaнa, Бјeлoбрк
 Тeoдoрa, Цaрaн Зoрицa, Миђин Тијaнa, Нeђoвaнoвић Јoвaнa.*

*Уметнички руководица Свeтлана Стoјановић, корeјeтeттићoр Слoбoдан Елбeтћ
 жoрњи рeд: Срeћo Нaјтaлијa, Ђoрђeвић Бyрђa, Лoврић Милaн, Бaсaрa Јoвaнa,
 Пaвлoвић Гoрaн, Oђњeнoвић Ивoнa, Рaвић Симoнa, Сaвинoвић Aлeксaндaр, Јeфћић
 Нaјтaшa, Voјнoвић Aлeксaндaр, Пoјoв Ивaнa, Клeвeрнић Кристћинa; дoњи рeд:
 Кaрaјaнћин Биђaнa, Кeсeрoвић Aнa, Нeдић Oђњeн, Смoљaнoвић Кaшћaринa, Ђирић
 Зoрицa, Ливaдa Никoлa, Тинћтaр Јeлeнa, Крмaр Милицa, Ивoшeвић Милaн, Јoвичић
 Мaријaнa, Бaбић Мaрићa*

*Плавишић Николина, Лекић Бранислава, Анђелић Душка, Кљајић Ана,
Вукојичић Данијела, Плавишић Јелена, Јашо Ивана, Крнеића Теа,
Пејкић Јована, Ковачевић Александра, Панџелић Тајџана, Јанковић
Нађаша, Циндрић Сања, Пујић Јована, Сџанковић Изолда, Крмар
Јелена*

*Шарац Бранислава, Николић Тања, Иванковић Бранкица, Вукмановић
Ивана, Кошутић Милица, Смиљанић Љубица, Смиљанић Верица,
Вуканац Драгана, Маја Јаниц 423, Циндрић Сања, Кљајић Ања,
Пујић Јована, Панџелић Тајџана, Крмар Јелена, 474 Јанковић
Нађаша, Ђећвај Неша 427, Пойовић Пејџар 424, Лазаревић Милош,
Сџојковски Мануел, Пойовски Горан,*

Део женског извођачког састава и уметнички руководицац припремног и извођачког састава и вокални педагог Нађашиа Томић

Уметнички руководицац припремне групе, извођачког ансамбла и вокални педагог АНИП-а Нађашиа Томић и корејетийтор и члан Народног оркестра АНИП-а Жељко Филиповић

Народни оркестар АНИП-а

Миша и Бранкица

Тања, Брана, Пузић, Бузаш

Брана

Неша

Тренутно АНИП има свој радни простор са компјутером, телевизором, видео-рекордером, телефоном, делимично је обновљен фондус народних ношњи и опанака, а постављене су и нове кореографије за дечији и за извођачки састав.

Сала за одржавање проба, њодбински простор Културног центра

Признања АНИП-а

Даљу оцену рада АНИП-а препустићемо новим, будућим генерацијама и другим монографијама.

БЕЗ ЊИХ НЕ БИ БИЛО НИ НАС...

Уметнички руководиоци извођачког фолклорног ансамбла су били: Бранкица Трбовић, Маргита Братоножић, Вера Ристић, Владета Влаховић, Славица Змијанац, Бранко михић, Бокан Вељко, Милован Огњановић, Милорад Лонић, Милорад Ћорковић и Борислав Бирач.

Уметнички руководиоци дечијих и омладинских ансамбала били су: Бранкица Трбовић, Славица Змијанац, Милорад Ћорковић, Светлана Стојановић, Горан Совиљ, Мирјана Некић, Здравка Башић, Драгана Вуканац, Драгана Станковић, Станислав Стојковић, Борислав Бирач, Наташа Томић, Бранислава Шарац, Петар Поповић, Татјана Николић, Јадранка Сремчевић.

Своје кореографије у АНИП-у су реализовали наши познати кореографи: Васа Поповић, Миодраг Цветковић-Бањац, Олга Скворан, Добривоје Путник, Деса Ћорђевић, Милорад Лонић, Милорад Ћорковић, Владо Мандичевски, Славица Михаиловић, Драгослав Михајловић-Кљаца, Мирослав Ракочевевић, Милован Огњановић.

*„Игре из Срема“, жрадски ширџ у
Руми, 1984.
кореограф Олга Скворан*

*„Буњевачке игре“, 1986,
кореограф Мирослав Ракочевевић и
В. Сјерњак*

*„Сремска Свадба“, кореограф
Милорад Лонић*

*„Мађарске иџре“, деџталъ са
настџуџа КУД-а на џрадском
џирџу у Руми, сусреџи
друџарстџва радника 1987.*

*„Мађарске иџре“,
сусреџи друџарстџва радника,
1987.*

*„Иџре из Пироџа
и Горњеџ Понишавља“,
кореограф Мирослав Ракочевић*

*„Влашке иџре“,
кореограф Деса Ђорђевић*

*„Иџре из скојске Црне Горе“,
кореограф Милорад Лонић*

*„Иџре из Банаџи“,
кореограф Милован Оџњановић*

*„Мађарске иџре“,
кореограф Мирослав Ракочевић*

На тридесетпетогодишњицу не смејемо заборавити ни имена људи који су стајали на челу КУД-а, односно АНИП-а „Бранко Радичевић“: Лазар Теофиловић, Ђорђе Маринковић, Рада Суба, Мирјана Некић, Бошко Радић, Јовица Зличић, Ђорђе Продановић, Срета Стојковић, Љубомир Боројевић, Радослав Томашевић, Маринко Шкондрић, Горан Совиљ. Садашњи председник је Прим. Мр. сци. мед. Јадранка Равић.

Шефови народног оркестра до данас су били Зорић Миливој, Наташа Јелесић, Жељко Филиповић, Слободан Балаћ, а сада је то Зоран Богдановић.

*„Буњевачке иџре“, кореоџраф
М. Ракочевић и В. Сјерњаќ*

*„Иџре из Буковице (Книнска
крајина)“, кореоџраф М. Лонић*

*„Иџре из Левча“, фестивалски
настоуп 1994, кореоџраф Славица
Михаиловић*

*Извођачки ансамбл и Народни
оркестар КУД-а, њрослава 25
џодина оснивања Друшћива, 1994*

Чланови Народног оркестра до 2004. године: Ивица Бакула, Петар Богдановић, Лазар Теофиловић, Жељко Харак, Јованка Огњеновић, Бранислав Мркшић, Никола Суботић, Драгана Татић, Ференци Марио, Поповски Лидија, Хорват Горица, Пап Мирослав, Мирјана Жагар, Милош Стаменић, Жика Панић.

Шефови тамбурашког оркестра који је пратио фолклорни ансамбл су били: Исидор Хаднађев, Јовица Јовановић, Жарко Шкорић, Грујичић Радомир, Бошко Богичевић, Лазар Теофиловић и Зличић Жарко.

*„Жетелачки обичаји Срема“,
годишњи концерт КУД-а,
1997-98. кореограф Милорад*

*„Игре из Банатиа“, годишњи
концерт КУД-а, 2001. кореограф
Милован Огњановић*

*„Игре из Јасенице“, наступи на
ФМДВ 2002., бронзана
илакеџа, кореограф Славица*

*„Игре из Славоније“, наступи на
ФМДВ 2002., бронзана илакеџа,
кореограф Милорад Ђорковић*

Чланови тамбурашког оркестра су били: Јовица Зличић, Маринко Шкондрић, Недељко Патковић, Бошко Радић, Рада Суба, Миодраг Ракановић, Ђорђе Маринковић, Караџин Зоран, Никола Каран, Драган Јуришић, Ђорђе Каран, Зличић Никола, Трбојевић Пеђа, Милан Јанчић, Александар Повић, Петар Кромпић, Иван Арсић, Борислав Новаковић, Никола Зличић, Иван Шефер, Владимир Новаковић.

ЧЛАНОВИ ИЗВОЂАЧКОГ АНСАМБЛА У ПРЕТХОДНИХ 35 ГОДИНА (1969. – 2004.)

Алексић Мирјана	Галунић Вања
Андрић Мирослава	Грабовић Јасмина
Араницки Радослава	Гранулић Жељко
Атанасковић Слободан	Грујић Нада
Бабић Јелена	Гуглета Дејан
Бабић Јелена	Дакић Драгица
Балог Розалија	Дакић Зора
Башић Здравка	Даничић Ђуро
Бедра Снежана	Дечковић Миленко
Белић Александар	Дечковић Славица
Белић Иван	Дивнић Каћа
Бероња Миле	Димитрић Весна
Бирач Борислав	Добрић Чедна
Бјеливук Миле	Достанић Бранислав
Богдановић Драган	Дујин Гордана
Божич Снежана	Дујин Слађана
Боројевић Оливера	Ђелић Јасминка
Бузаш Иван	Ђетвај Ненад
Буновић Наташа	Ђокић Бранкица
Варга Евица	Ђокић Вида
Варга Евица	Ђокић Злата
Васић Горан	Ђорђевић Милица
Васић Далиборка	Ђурић Иванка
Васић Драгана	Живановић Љиљана
Ватић Антал	Живковић Бранислав
Ватић Ружица	Зељак Невенка
Вуканац Драгана	Земен Катарина
Вуканац Нада	Зечевић Нада
Вукмановић Ивана	Змијанац Нада
Вуковац Љиљана	Змијанац Славица
Вуковић Иванка	Зорановић Душан
Вуковић Јелица	Иванковић Бранкица
Вучковић Љубомир	Јанић Маја
Гавриловић Драгиња	Јанковић Александар
Гајић Петар	Јанковић Наташа

Јарић Мирјана
Јевремовић Радмила
Јовановић Драган
Јовановић Милан
Јовић Мирјана
Јовичић Иван
Јовичић Нада
Јовичић Сузана
Јожвај Дарија
Калабић Биљана
Караџин Зоран
Карић Марко
Кецман Слађана
Кљајић Ања
Кнежевић Александар
Ковачевић Синиша
Косановић Бранка
Кошутић Милица
Крмар Јелена
Крњић Петар
Кукић Гордана
Кукић Љиља
Лазарац Весна
Лазарац Јасна
Лазаревић Милош
Лазић Миле
Лазовић Драган
Лалић Наташа
Лалошевић Јелена
Лацковић Емина
Лукач Гордана
Љубинковић Нена
Мајкић Бранкица
Максимовски Данијела
Малетић Дана
Малешевић Бранислав
Мандић Драган
Манестер Татјана

Манојловић Зорица
Марковић Гордана
Марковић Драгица
Марковић Милорад
Матијевић Мирко
Матић Драгана
Међешки Љиљана
Микола Јулијана
Милинковић Бранкица
Милошевић Драган
Милутиновић Душко
Мићић Мића
Михић Бранко
Михић Катарина
Модри Јожеф
Мркшић Катарина
Муслић Славко
Нагл Иван
Најић Радмила
Некић Мирјана
Некић Сиввана
Ненадић Ђорђе
Николић Тања
Новаковић Јелена
Остојић Љубица
Павловић Наташа
Панић Благоје
Панић Гордана
Пантелић Татјана
Паспаљ Слађана
Пацек Јелена
Перић Љиљана
Перовић Зорица
Петровић Весна
Побулић Бојана
Поли Евица
Поповић Весна
Поповић Петар

Поповић Савета
Поповић Снежана
Поповски Горан
Пошарац Бранислав
Преловић Драгана
Продановић Мила
Пузић Драган
Пујић Јована
Радивојевић Данијела
Радовац Мирјана
Радојчић Мирјана
Радосевић Миља
Радуловић Олгица
Рајковић Снежана
Рамић Емина
Ранисављевић Бранка
Рудић Елизабета
Симић Виолета
Симић Драгица
Смиљанић Верица
Смиљанић Љубица
Совиљ Горан
Стакић Бранислав
Станић Слађана
Станковић Данијела
Станковић Вера
Станковић Драгана
Станковић Жељко
Стојадиновић Драган
Стојановић Мира
Стојановић Светлана
Стојисављевић Раде
Стојковић Станислав

Стојкоски Мануел
Столић Бранислава
Страживук Душан
Ступар Данијела
Ступар Наташа
Ступар Тијана
Теодоровић Бојана
Томашевић Слађана
Томић Драган
Тошић Слађана
Трајковић Миливоје
Трбојевић Драган
Трипић Рајко
Трифунковић Милица
Тркуља Слађана
Ћорковић Драгана
Ћорковић Милорад
Ћук Маја
Ћулибрк Бранка
Ушљебрка Сања
Филиповић Чедомир
Христов Зоран
Царић Драгана
Цветиновић Снежана
Цветковић Надежда
Церовац Зоран
Циндрић Сања
Чортановачки Борислав
Чучковић Бранко
Чучковић Ђуро
Шарац Бранислава
Шивољицки Богдан
Шућин Будимир

Уколико нечије име није на овом списку, није намерно изостављено већ нас сећање није добро послужило. Биће нам драго да нас о томе обавести како бисмо исправили грешку.

О ДРУШТВУ

„У културно-уметничком аматеризму све јасније се, у фолклорним ансамблима, испољава значајна тенденција ка правилној рестаурацији традиционалних облика нашег богатог музичког-фолклорниг наслеђа. Игре, песме, музичка пратња, инструменти, обичаји и народна ношња су јединство у разносликостима, што се никада не може и не сме нарушити у сценској презентацији. Да о томе помно брину и чланови КУД „Бранко Радичевић“ из Руме, потврђује, из године у годину, њихова правилна оријентација ка ревитализацији традиције у целини, њихов успешно осмишљен и реализован репертоар, заснован на истраживањима на извору, па треба с правом очекивати да ће тако бити и у будућности.“

Проф. др Драгослав Девих, професор Факултета музичких уметности, Београд

ИЗВОДИ ИЗ КРИТИКЕ

„... Овај ансамбл почео је лепо да се развија и ако тако настави, очекују га велики успеси.“

Стиручни жири XXIV ФМДВ Рума, 1987. год.

„Ова група је дала најбољи одговор на питање: да ли улазити у слободне стилизације или се држати изворног предлошка? Одговор је: што ближе оригиналу. Одлична кореографија и свирка на изворним инструментима.“

Стиручни жири XXV ФМДВ, Рума, 1988. год.

А О АНИП-у ОВАКО РАЗМИШЉАЈУ НАЈМЛАЂИ ЊЕГОВИ ЧЛАНОВИ...

*„Два пунта у недељи на фолклор идем ја
Тамо ме чека дружина моја.
Учимо иџре из наших и друџих земаља,
Наш уџлед нико не сме да каља.*

*На фолклору се стварају љубави нове,
Можда ћеш тамо и ти остварити неке
своје снове.
Наше ношње су веселе и лепе
А народне песме јасне и гласне.*

*За свако дете што на фолклор иде
Нико не треба брине.
Уживаће са нама друџарима,
Правим враџољанима.“*

Симона Равић, 11 година

Тијана Јовић, 10 година

„Већ четири године идем на фолклор. Тамо је веома забавно. На фолклору сам упознала пуно нових другара. Волим да идем на фолклор јер тамо учимо нове и забавне кораке и кореографије, а и упознајемо се са ношњама и играма из различитих крајева. Јако ми се свиђа наша ношња, а посебно ношња из Славоније. Свиђа ми се фолклор због певања, игре и дружења. Мислим да би што више деце али и старијих требало да иде на фолклор јер се тамо и поред стварно доброг дружења, може пуно и научити“.

Милица Крмар, 10 година

„Фолклор је културно-уметничко друштво чији сам ја члан. Фолклор волим јер се дружим и упознајем много другова и другарица. Учимо игре из разних крајева наше земље. Оувек сам волела да играм и да се дружим. Зато сваки одлазак на пробу и сваки наступ за мене представља велику радост. Сви

играмо тимски што веома лепо изгледа на наступима. Трудим се и вежбамо да што лепше играмо јер на наступе долази моја породица и пријатељи да ме гледају. Увек ћу волети фолклор и наставићу дуго да играмо и да се дружим“.

Зорица Ђурић, 10 година

Мићућ Марија, 9 година

„Пре три године, држећи маму за руку, кренула сам на фолклор. Била сам јако уплашена и стидљива. Груп, у у коју су ме уписали, предводио је Пеца. Како је време пролазило научила сам нове кораче и нове игре и стекла сам нова познанства и пријатеље. Сада играмо у млађој групи коју предводи Пеца. Пеца је жена која воли да се

Ловрић Милан, 8 година

смеје и шали. Кроз њен смех и шалу учимо разне кораче и кореографије које припремамо за концерт. Док играмо на фолклору ја сам срећна и више нисам стидљива и уплашена. Схватила сам да фолклор не постоји само да учимо да играмо него и да се дружимо и стичемо нове пријатеље. Ближи се концерт на коме ћу бити обучена у прекрасну народну ношњу. Једва чекам да закорачим на бину насмејана, а уједно и уплашена да негде не погрешим. Са својим друговима и новим и тешким кореографијама корач смо ближе да постигнемо наш циљ, а то је да будемо у првом ансамблу“.

Нађаша Јефтић, 11 година

ПРИЗНАЊА АНИП-а ПОВОДОМ 35-ТОГ РОЂЕНДАНА

10.12.2005. године, са почетком у 19,30 часова је у Великој сали Културног центра одржан свечани, гала концерт поводом 35 година оснивања и рада АНИП-а.

Завршна сцена јубиларног Концерта

Том приликом су додељена и признања АНИП-а поводом овог јубилеја. Одмах након уводне песме „Оро се вије“ Захвалница је додељна Председнику наше Општине, господину Срђану Николићу који је био и Председник Организационог одбора прославе овог јубилеја АНИП-а, а током целе 2005. године заиста изузетно помогао нашем друштву у раду.

*Председник Оџишћине,
џ-гин Срђан Николић*

Након концерта у холу Културног центра, где је постављена и изложба народних ношњи, инструмената и свих досадашњих награда које је АНИП освојио током ових 35 година рада, свим спонзорима који су током 2005. године помагали рад Ансамбла су додељене Захвалнице.

На свечаној вечери свим члановима АНИП-а који су у њему провели мање од 10 година су додељене Захвалнице, Дипломе за више од 10 година, а Повеље за 20 година рада у АНИП-у. Посебну част су имали добитници Плакете за 30 година рада у АНИП-у које су им из тих разлога додељене на самом концерту.

ОНИ О АНИП-у ОВАКО ГОВОРЕ:

„У друштво сам дошао 16. јануара 1970. године. Довео ме је Стева Чарлеја и од тада сам био редован члан друштва. Прва моја партнерка је била Вида Ђокић, а прва заиграна игра „Циганчица“ из Срема. Опроштајни концерт сам заиграо 12. децембра 2004. године али нисам напустио АНИП јер радо повремено долазим да се видим са друштвом и да помогнем, ако треба. Концерти којих ћу се посебно сећати су били следећи: прослава 25. година оснивања друштва, мој први наступ на Фестивалу Музичких Друштава Војводине 1970.године, гостовање у Скопљу са играма из Левча и већ споменути, опроштајни концерт.“

Бранко Микић, добитник Плакете за 30 година рада у АНИП-у

„Члан фолклорне секције „Бранка Радичевића“ сам постала у септембру 1973. године. Почела сам у дечијем саставу чији је стручни руководилав тада била Бранкица Трбовић. Она је своју љубав према песми и игри пренела на мене тако да сам и данас, када слаavimo 35 година оснивања друштва, његов активан члан. Сада сам уметнички руководилац млађег и старијег дечијег извођачког састава и трудим се да и на ову децу пренесем своје знање, искуство и љубав према народној игри и песми. Оно што ме је све ове године везивало за АНИП су наша дружења и пријатељства која се никада не заборављају. Надам се да ће се традиција коју негује АНИП преносити на будуће, нове генерације и да ће увек постојати и у АНИП-у радити људи пуни ентузијазма како би наставили оно што су пре 35 година започели Бранкица Трбовић, Лазар Трифуновић и многи други.“

Светлана Стојановић, добитник Плакете за 30 година рада у АНИП-у

„Мој почетак у тада КУД-у Бранко Радичевић је почео давне 1975. године, у групи коју је водила Бранка Трбовић, у просторијама старог Дома културе. Игре су се училе као и данас, од два лево два десно до све компликованијих и тежих. По доласку из ЈНА 1983. сам почео да свирам на пробама уз тадашњег корепетитора Миливоја Зорића, учећи те исте игре и да свирам и на слух и из нота, што није представљало проблем јер сам завршио музичку школу, да бих 1985. самостално почео са корепетирањем на пробама. Низале су се игре, кореографије, многобројни наступи како у земљи тако и у иностранству. Не могу се заборавити гостовања у Пољској, Немачкој, Румунији, Италији, Тунису...

Оно што ме је одржало је само једна велика љубав према раду са децом, дружење, путовања и велика љубав према хармоници јер сам једини, уназад 22 године ко је дошао да свира и остао до дана данашњег. Рад са децом, нова познанства, љубави, путовања и све друго су били један велики магнет и желео бих да тај магнет постане још јаци и за омладину овога града, да се уклоне са улице и свих лоших утицаја који је прате.“

Жељко Филиповић, добитник Плакете за 30 година рада у АНИП-у

Специјално признање АНИП-а под називом „ЗЛАТНИ ЛОГО АНИП-а“ које је први пут додељено у историји нашег друштва, а на предлог извођачког ансамбла је додељено Мр Радославу Томашевићу који је из публике будно пратио концерт, а посебно премијерно изведену у његову част, нову кореографију „Игре из Топлице“.

Признање је господину Радославу Томашевићу додељено за његово дугогодишње исказано разумевање, поштовање и љубав према сваком члану Ансамбла, а посебно што никада није престао да верује у њих, ни онда када су освајали златна признања али ни онда када су били у тешким временима, када нису наступали нити освајали признања. Извођачи су поводом овога рекли да је он оличење наше народној „На муци се познају јунаци“.

Редакциони одбор:

Марија Вукајловић Јанковић

Прим. мр. сци. Мед. Јагранка Равић

Мр Радослав Томашевић

Борислав Бинач

Светлана Стојановић

Ненад Ђећвај

Петар Појовић

Драѓана Вуканац

Фотографија: „НИКОН ФОТО“, Горан Јеремић